

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1112/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“ из Ваљева, коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општина Лајковац, Љиг и Осечина, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3881/22 од 16.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3881/22 од 16.11.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3881/22 од 16.11.2022. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 180/21 од 16.08.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев за исплату преко износа од 198.987,59 динара, на име разлике плате за март 2021. године у износу од 6.109,32 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 21.04.2021. године до исплате, као и захтев преко износа парничних трошкова од 101.058,00 динара, а у преосталом делу **ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3881/22 од 16.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова поступка ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 180/21 од 16.08.2022. године, обавезана је тужена да тужиљи на име увећања коефицијента за рад са децом ометеном у развоју исплати износ од 205.096,91 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе за период од марта 2018. године закључно са мартом 2021. године, почев од 21. у месецу за износ из претходног месеца до исплате, као и да јој надокнади парничне трошкове у износу од 101.304,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3881/22 од 16.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и погрешне примене материјалног права, са прелогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Према оцени Врховног касационог суда, испуњени су прописани услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), пошто у конкретном случају постоји потреба уједначавања судске праксе, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу става 2. наведеног члана закона.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, пошто је суд одлучио о имовинскоправном захтеву и није изашао из оквира судске надлежности, како се то ревизијом неосновано наводи.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је у спорном временском периоду радила као учитељица и наставник разредне наставе у одељењу, у коме је наставу похађао ученик који болује од аутизма. Ученик је наставу погађао по ИОП2 програму (индивидуалном образовном плану), који је захтевао од тужиље додатни напор и ангажовање.

Са полазиштем на обрачун разлике између исплаћене плате и плате са увећањем од 10%, нижестепени судови налазе основаним тужбени захтев за исплату утврђене разлике, пошто је по члану 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001 ... 24/2012), прописано да се коефицијент из члана 2. ове Уредбе увећава за запослене у школи са децом ометеном у развоју и наставнике у одељењу за децу ометену у развоју при редовној основној школи 10%. Пошто је тужиља као одељенски старешина имала ученика са сметњама у развоју са којим је морала да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, повећани радни ангажман и додатне обавезе дају основа за обавезивање тужене на исплату спорних износа.

Изнето становиште нижестепених судова за период до 01.03.2021. године у складу је са позитивним материјалним правом и установљеном судском праксом. Супротно указивању у ревизији судови су за полазиште одлуке правилно прихватили обрачун извршен на основу члана 6. Закона о систему плата запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 18/2016...157/20), којим је прописано да се основна плата одређује множењем основице за обрачун са коефицијентом, те да је тако добијена плата увек иста.

Међутим, судови превиђају да је чланом 1. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама

(„Службени гласник РС“ бр. 19/21 од 05.03.2021. године) члан 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. измењен, на начин да је прописано да право на увећање коефицијента припада само запосленима – наставницима који раде у школи за ученике са сметњама у развоју, те додатна подтачка 4.а која прописује да то право припада и наставницима у редовној школи, али за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју. Одредбом члана 2. те Уредбе прописано је да се она примењује почев од обрачуна и исплате плате за март 2021. године, па је Врховни касациони суд применом ових одредби делимично преиначио нижестепене пресуде и одбио тужбени захтев за месец март 2021. године, те одлуку у ставу другом изреке донео на основу чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима поступка заснована је на одредбама чланова 165. ставова 1. и 2, 153. став 2, 154. и 163. ставова 1. – 4. ЗПП.

Полазећи од успеха тужиље у парници, одлука о трошковима првостепеног поступка делимично је преиначена, утолико што су тужиљи као оправдани спрам успеха у парници, признати издаци на име судских такси на тужбу и пресуду од по 13.779,00 динара, уместо износа од по 13.902,00 динара, колико су јој признати нижестепеним пресудама. У преосталом делу, оправдани трошкови тужиље правилно су обрачунати по основу и висини. Следом незнатног успеха тужене у поступку по правним лековима, одлука другостепеног суда о трошковима жалбеног поступка остаје неизмењена, а захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији се се у ставу трећем изреке одбија као неоснован.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**